

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MIJN BROER DRAAIT MIJ EEN LOER

Een blijspel in drie bedrijven

door

Jack Staal

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2277

PERSONAGES

Jeroom : Een klassieke punctuele dertiger.
Jeanet : Zijn verloofde. Saai, onaantrekkelijk en verwaand.
Mama : Zijn toekomstige schoonmoeder. Bourgeois tot en met.
Papa : Zijn toekomstige schoonvader. Idem dito.
Fred : Zijn tien jaar oudere broer. Nozemtype en dus volledige tegenpool.
Locky : Collega van Fred. Een punktype met verwijfde maniertjes.
Babaar : Collega van Fred. Een gevaarlijk uitziende kolos.
Politieinspecteur : Opereert in burgerkledij.
Buurman : Oud knorrig stadsmannetje.

(De rollen van papa en de buurman kunnen eventueel door dezelfde acteur worden gespeeld.)

DECOR

Een groot en oud maar tot in de puntjes verzorgd appartement ergens in de stad. Twee deuren naar slaapkamers. Eén gemeenschappelijke deur naar keuken en badkamer. Eén groot raam. In de muur een ingebouwde kast waarvan de deuren met hetzelfde papier zijn behangen als de muren zodat ze praktisch niet opvalt.

E E R S T E B E D R I J F

(Eerste dag, 18 uur. Jeroom is verwoed aan het stofzuigen, raam en deuren inbegrepen. Op de radio schakelt men over van klassiek naar pop. Het gezicht van Jeroom vertrekt, hij spurt naar de radio en zoekt zolang tot hij een operette heeft gevonden. Al zingend brengt hij de stofzuiger naar de ingebouwde kast. In het terugkomen bemerkt hij een stofje op de mouw van zijn veston. Met een van haat doordrongen gezicht neemt hij het tussen de vingertoppen, opent het raam en smijt het zo ver mogelijk buiten. Hij krijgt nu het boekenrek in de gaten, bromt een afkeurend geluid en begint de boeken zeer zorgvuldig op symmetrische wijze te rangschikken. Als hij daarmee klaar is draait hij zich om en begint zeer geconcentreerd een schilderij te bestuderen. Hij haalt een rolmeter uit zijn zak en begint ze tot op de millimeter juist recht te hangen. Na een goedkeurend gemompel neemt hij een vaas uit de kast, doet er met een gietertje een hoeveelheid water in dat weer wordt afgemeten en zet deze dan op het salontafeltje waarop een boeket bloemen klaar ligt die hij één voor één begint te schikken. Bij de laatste bloem slaakt hij een kreet van afgrijzen, draait zich woedend om en loopt naar de telefoon.)

JEROOM : Hallo, meneer, u spreekt hier met Van Vaerenbergh Jeroom. Ja, dat u mij niet meer ging kennen dat had ik al verwacht ja... Ik ben die meneer die bij u deze morgen een boeket bloemen heeft gekocht bestaande uit één rode roos, één witte roos, één tulp en twee blaadjes groen... Ja meneer, inderdaad... Dat was deze morgen om half zes... Ja meneer, ik weet dat u toen nog in uw bed lag maar dat is nu van geen enkel belang. Wat wel van belang is meneer, dat is dat ik

een serieus reclamatie heb. Een serieus reclamatie ja! En als ik in uw plaats was zou ik nu maar eventjes gaan zitten... Want wat heb ik ontdekt "meneer de bloemist"? Wat heb ik ontdekt?... Ik heb ontdekt dat één van die bloemen die ik deze morgen bij u heb gekocht... dat die minstens drie millimeter korter is dan die andere bloemen! En wat hebt u daarop te zeggen "meneer de bloemenspecialist"?... Wat?... Van die anderen allemaal drie millimeter afknippen? Maar... Maar dat is tegen alle regels van de bloemensierkunst in!... In elk geval, ik ga hier niet te veel woorden meer aan vuil maken... Morgen kom ik bij u langs en ik eis een fikse schadevergoeding! Morgenvroeg!... Om halfzes ja!

(Hij werpt de hoorn op, kijkt op zijn horloge, spoedt zich naar een spiegel en brengt met overdreven precisie zijn kledij in orde. Dan gaat hij aan de buitendeur staan, kijkt nogmaals op zijn horloge, telt duidelijk af, grijpt op een gegeven ogenblik de deurklink vast en terwijl hij de deur opentrekt.)

JEROOM : Een goede avond samen, komt u binnen!

(Jeanet komt op. Ze is vergezeld van haar ouders. De vader hinkt een beetje.)

JEROOM : Dag lieve Jeanet, precies op tijd!

JEANET : Wat hadt ge dan gedacht? *(Jeroom wil Jeanet omhelzen)* 't Is nu niet de moment om flauw te doen Jeroom...

JEROOM : Neenee, natuurlijk niet... Niet flauw doen... 't Is niet de moment...

JEANET : Dit is mijn mama en dit is mijne papa. Zoals ge weet komen zij u spreken in verband met ons aanstaande huwelijk.

JEROOM : Dag mevrouw, dag meneer... (*Wil beiden een hand geven maar wordt genegeerd*) Euh... Aangename kennis-making zou ik zeggen.

MAMA : Of het aangenaam wordt dat zullen we nog wel zien meneer...

JEROOM : Ja natuurlijk... Haha!... Maar gaat u toch zitten!

MAMA : (*Kijkt wantrouwig naar de sofa*) Wat denkt ge papa?

PAPA : 't Is dat ik niet anders kan met mijn been want...

MAMA : Eventjes dan... (*Ze nemen allebei hun zakdoek en leggen deze op de sofa alvorens ze gaan zitten. Mama spuit tevens wat eau de cologne in het rond. Jeanet kijkt ondertussen afkeurend naar de vaas met bloemen.*)

JEANET : Jeroom...

JEROOM : Ja lieve Jeanet?

JEANET : Die begonia lijkt mij een paar millimeter korter dan die anderen.

JEROOM : Ik weet het lieve Jeanet, ik weet het... Mijn excuses daarvoor... Mevrouw, meneer... Excuseer voor het vervelende uitzicht.

MAMA : Als hij met alles zo nonchalant omspringt, papa, dan weet ik het wel!

PAPA : Ja, dan weet ik het ook wel ja.

JEANET : Jeroom zal nog heel hard moeten veranderen, maar daar zorg ik wel voor.

MAMA : Ik hoop het voor u Jeanetje, want als ge met zo een slordige man moet samenleven...

PAPA : Dan gaat dat zeker niet gezellig zijn.

JEROOM : Ik zal heel erg mijn best doen, dat beloof ik!

MAMA : Als ik het allemaal goed begrepen heb meneer, dan zou ons Jeanetje dus nog in de loop van dit jaar met u willen trouwen...

JEROOM : Dat zou inderd...

MAMA : Ik wil hier wel in één keer duidelijk stellen dat ik en papa zeker niet achter dat huwelijk staan...

PAPA : Wij hadden voor onze dochter liever een persoon voorzien die, laat ons maar zeggen, van iets betere komaf is.

MAMA : Met haar tweeëndertig jaar vinden wij ons Jeanetje trouwens ook nog veel te jong om in het huwelijk te treden. Maar ja, als zij in iets goesting heeft.

JEANET : Goesting is een groot woord hé mama.

MAMA : Jaja, dat zal wel, want als ik hem zo eens goed bekijk...

PAPA : Liefde maakt echt blind, dat is nu wel duidelijk!

JEANET : Liefde is een groot woord hé, papa.

PAPA : Een heel groot woord in dit geval!

JEROOM : Ik moet wel zeggen dat het voor mij een hele grote eer is om...

MAMA : Daar twijfelen we niet aan meneer... Hebt u een spaarboekske?

JEROOM : Een euh... spaarboekske?... Wel euh... Ja...

MAMA : En hoeveel staat daar op?

JEROOM : (*fier*) Tweehonderddrieënvijftigduizend tweehonderdeenentwintig frank!

MAMA : (*tegen papa*) Da's ook gene vette...

PAPA : Ik zou zelfs durven zeggen dat dat heel mager is.

JEROOM : (*spurt naar de kast*) Ik heb nog kasbons ook!

PAPA : Kasbons? Wie belegt zijn geld nu nog in kasbons?! Dat brengt niets op!

MAMA : Dat is rommel!

JEROOM : Rommel?

PAPA : Ja... Weg ermee!

JEROOM : Euh... weg ermee?

JEANET : Ge hebt toch gehoord wat mama en papa gezegd hebben hé Jeroom?.. Weg ermee!

JEROOM : Ja natuurlijk lieve Jeanet!... (*Spurt naar de keuken, komt terug met een pedaalemmer en smijt de kasbons erin.*) Voila! Weg ermee! (*met pedaalemmer terug naar keuken*)

MAMA : Ge zult nog heel wat werk hebben Jeanetje, wilt ge daar een deftige man van maken!

PAPA : Ik twijfel er zelfs aan of dat dat wel zal lukken!

JEROOM : (*op*) Kan ik jullie iets te drinken aanbieden? Een glaasje cognac misschien, of een rood wijntje?

MAMA : Wij zijn hier niet gekomen om te drinken meneer, wij zijn hier gekomen om te praten. A propos, dat euh... "appartementje"... is dat uwen eigendom?

JEROOM : (*fier*) Ik heb dat gekocht ja...

PAPA : Doet dat dan maar vlug terug weg!

JEROOM : Terug weg?... En waarom?

MAMA : 't Is helemaal versleten...

PAPA : Tot op den draad! Weg ermee!

JEROOM : Jaaaar...

JEANET : Ge hebt toch gehoord wat mama en papa gezegd hebben hé Jeroom!... Weg ermee!

JEROOM : Ja natuurlijk lieve Jeanet! (*Loopt weer naar de keuken. Terug met pedaalemmer.*) Euh... Ik denk dat ik een grotere vuilnisbak zal moeten kopen.

MAMA : Wat is uw beroep meneer?

JEROOM : (*fier*) Ik ben bibliothecaris!

MAMA : Bibliothecaris?

PAPA : Wordt ge daar tegenwoordig ook al voor betaald?

JEROOM : Ik verdien tweeënveertigduizend frank netto per maand!

MAMA : Tweeënveertigduizend frank?

PAPA : Ah, ge wordt er dus toch niet voor betaald!

MAMA : En kunt ge daar van leven?

JEROOM : Wel euh... Het is natuurlijk niet de grote luxe...

PAPA : Ja, dat hadden we al wel gezien ja...

JEROOM : Maar voor de rest...

MAMA : Ik hoor het al. Papa, denk er eens mee aan dat wij ons Jeanetje vanaf de dag dat ze trouwt elke maand een overschrijving doen van tweehonderdduizend frank. Ik zou niet graag hebben dat mijn dochter door het leven moet gaan als een armoedzaaier...

JEROOM : (*verheugd*) ...Oh, dat is...

MAMA : Hou er wel rekening mee Jeanetje, dat dat geld voor u alleen is hé. Meneer heeft daar helemaal niets mee te maken.

JEANET : Dat spreekt vanzelf hé mama.

MAMA : Wat doen uw ouders meneer?

JEROOM : Ze zijn met pensioen. Mijn vader heeft heel zijn leven aan de spoorwegen gewerkt.

PAPA : Als directeur?

JEROOM : Neenee... als conducteur...

MAMA : Van een deftige erfenis is dus ook al geen sprake!

PAPA : Wat gaat ge met uw ouders doen als ze volledig versleten zijn?

JEROOM : Als ze versleten zijn?... Wel euh... (*Neemt pe- daalemmer vast*) ... Ik weet niet...

MAMA : Ze zijn toch wel van plan om naar een rusthuis te gaan hoop ik? Ons Jeanetje moet er toch niet voor opdraaien?

JEANET : Laat me er niet aan denken!

JEROOM : Neenee, natuurlijk niet... Weg ermee!

PAPA : Broers of zusters?

JEROOM : Drie broers, maar die zie ik niet zo dikwijls...

MAMA : Dat is goed, hou dat maar zo. Met schoonbroers kunt ge alleen maar last hebben. Hé Jeanetje?

JEANET : Ja mama...

MAMA : Goed, dan kunnen we nu overgaan tot het volgende punt en dat betreft uw lichamelijke gesteldheid.

JEROOM : Mijn lichamelijke...? Oh, maar ik ben zo gezond als een vis!

MAMA : Uw gezondheid interesseert ons in de verste verte niet meneer!

PAPA : Helemaal niet!... Wat ons betreft moogt ge morgen al... enfin!

MAMA : Maar euh... Hebt ge nooit last gehad van sexuele afwijkingen?

JEROOM : Sexuele... euh... Wat bedoelt u?

MAMA : Nooit geen drang gehad om iemand met een zweep te slaan?

PAPA : Of om in vrouwenkleren rond te lopen?

JEROOM : In vrouwenkleren?

MAMA : Zo een dingen bedoelen wij, ja.

JEROOM : Nee, helemaal niet!... Alleen...

PAPA : Wat alleen?

JEROOM : Van onder...

MAMA : Wat van onder?

JEROOM : Van onder zie ik er nogal Joods uit...

PAPA : Hou uw onderkant maar voor uzelf meneer!

MAMA : Ja, en val ons Jeanetje er ook maar niet te veel mee lastig. Trouwens, vooraleer ge aan onze dochter begint te prutsen staan wij erop dat ge eerst een AIDS-test laat doen.

JEROOM : Ho, maar ik verzeker u...

MAMA : Een AIDS-test meneer!

JEROOM : Jaaaar...

PAPA : Bij onze huisdokter!

JEROOM : Jaaaar... Ik ben euh... Ik ben een maagd!

MAMA : Of dat gij nu een maagd zijt of een kreeft of een weegschaal... Uw sterrebeeld heeft daar niets mee te maken! Een AIDS-test...

JEANET : Ge hebt toch gehoord wat mama en papa gezegd hebben hé Jeroom...

JEROOM : Ja natuurlijk lieve Jeanet... Een AIDS-test... Uiteraard... Ik zal in ene keer mijn water laten controleren ook!

MAMA : Dat is dan dat. Maar vooraleer wij dan onze uiteindelijke toestemming geven om een huwelijkscontract te ondertekenen willen wij toch eerst nog eens met uw ouders praten.

PAPA : Ook in verband met de huwelijksdag zelf. We moeten die mensen direct duidelijk stellen dat we van die dag geen boerenprocessie gaan maken.

JEROOM : Oh, maar wat de huwelijksdag zelf betreft had ik al een volledige planning gemaakt! (*Haalt een blad papier uit zijn binnenzak.*) Kijk, dit is dus...

MAMA : Voor wat de toekomst van onze dochter betreft maken wij onze plannen zelf meneer, daar hebben wij niemand anders voor nodig. Papa...

PAPA : (*Haalt een notaboekje te voorschijn en begint voor te lezen.*) Het huwelijk zal voltrokken worden op veertien mei van dit jaar. De mis zal doorgaan om elf uur in de kathedraal van Antwerpen. Direct daarna is er voor een speciale groep genodigden een receptie voorzien in taverne "De maretak".

MAMA : Tussen haakjes, die genodigden dat zullen allemaal nogal chique mensen zijn... Dus lijkt het me beter dat u ondertussen samen met uw familie eventjes gaat wandelen. Naar het centraal station misschien. Uw vader zal zich daar waarschijnlijk veel beter op zijn gemak voelen met al die treinen.

PAPA : Om half vier worden er van ons Jeanetje foto's genomen en daarna gaan we dineren in zaal "Jet Set" waar later op de avond ook het galabal zal plaatsvinden dat voor deze speciale gelegenheid zal worden opgeluisterd door het Strijkorkest van Antwerpen. De volgende morgen om vijf uur word er dan op huwelijksreis vertrokken naar de Canarische Eilanden.

JEROOM : Op huwelijksreis naar de Canarische Eilanden?...
Ho, dat is fantastisch hé Jeanet!

MAMA : In het gezelschap van mij en papa...

JEROOM : In het gezelschap van... euh...

PAPA : Is er iets?

JEROOM : Neenee...

MAMA : Als ge ons gezelschap niet op prijs stelt dan mag u dat zeggen hoor...

JEROOM : Wel euh...

MAMA : Dan kan u rustig alleen thuis blijven als u wil.

JEROOM : Neenee, ik vind het heel gezellig zo... Allemaal samen... Op huwelijksreis... Heel plezant... Hé Jeanet?

JEANET : Heel plezant, ja!

MAMA : Goed, dit gezegd zijnde kunnen we dit gesprek als afgehandeld beschouwen. Blijft er nog alleen het dringende onderhoud dat wij met uw ouders willen hebben.

JEROOM : Ha ja, ik zal zien dat...

MAMA : Morgenavond.

JEROOM : Morgen al?

PAPA : Morgenavond om half zeven stipt.

JEROOM : Morgenav...

MAMA : Hier... In dat versleten appartement.

JEROOM : Euh... Maar ik weet niet of mijn ouders morgen...

JEANET : Ge hebt toch gehoord wat mama en papa gezegd hebben hé Jeroom!

JEROOM : Jaja, natuurlijk lieve Jeanet!... Morgenavond... Dat is geen probleem... Om half zeven zullen ze er zijn... Ja... Hier, in dat versleten appartement... dat tegen die tijd al goed verkocht kan zijn!

MAMA : (*tegen papa in het buitengaan*) Ik denk dat ons Jeanetje de hoofdvogel heeft afgeschoten papa.

PAPA : Denkt gij dat nog maar mama? (*beiden af*)

JEANET : En? Wat denkt ge van mijn ouders? Toffe mensen hé?

JEROOM : Heel tof, heel tof!... En zo aanhalig!... Ge voelt er u direct mee op uw gemak... Het zijn echt mensen naar mijn hart.

JEANET : Ge zult ze nog meer gaan appreciëren als we ernaast wonen.

JEROOM : Ernaast?

JEANET : Ja, papa heeft voor mij een huis gekocht juist naast dat van hen... Gezellig hé?

JEROOM : Heel gezellig!

JEANET : Ho ja, voor ik het vergeet... Straks gaan we naar de cinema.

JEROOM : Neenee!

JEANET : Hoe neenee?

JEROOM : (*Haalt twee kaartjes uit zijn zak*) Surprise!

JEANET : Wat is dat?

JEROOM : Ik heb twee kaartjes gekocht voor de opera!

JEANET : We gaan naar de cinema.

JEROOM : Naar de cinema?... Maar die twee kaar... Ja natuurlijk lieve Jeanet! (*pedaalemmer*) Voila!... Weg ermee!

JEANET : Goed, dan ga ik maar. Jeroom!

JEROOM : Ja lieve Jeanet?

JEANET : Kus me!

JEROOM : Ja lieve Jeanet! (*Kust zeer profijtig haar wang en wil haar daarna in zijn armen nemen.*)

JEANET : De rest is voor binnen een paar maanden Jeroom.

JEROOM : Ja, lieve Jeanet.

JEANET : Ik kom je binnen juist geteld drieënveertig minuten halen. Tot straks!

(Jeanet af. Jeroom veegt zorgvuldig zijn mond af, daarna de deurklink. Hij stoft de zetels af en gooit de begonia in de pedaalemmer die hij terug naar de keuken brengt. Dan telefoneert hij.)

JEROOM : Hallo moeder, 't is Jeroom hier he. Hoe, welke Jeroom? Awel Jeroom hé, uwe zoon!... He?... Hoe, hebt gij nog een zoon die Jeroom heet dan? Zeg, ik heb goed nieuws!... Goed nieuws ja! Ik ga trouwen! Trouwen ja... Ja natuurlijk met een meisje, wat dacht ge dan?! Ja, ik weet dat ge dat altijd gedacht hebt maar ik ben zo niet. Ja, ik ben daar zeker van... Wat? Ja, ze is van zeer goede afkomst... Haar vader is bankdirecteur... Nee, geen tramconductor. Bankdirecteur! Oh, haar moeder is een heel lief mens... Ze wil u trouwens dringend ontmoeten om af te spreken in verband met de huwelijksdag. Nee euh... Ik heb zo een

gedacht dat zij op die dag geen saaien frakske gaat aandoen nee... Maar... Ja moeder... maar... ja... Maar ze willen u dringend spreken... Morgenavond... Ja, morgenavond om halfzeven precies!... Hoe, dat gaat niet!... En waarom niet?... Cijfers en letters op T.V.?... Jamaar moeder, alstublieft hé zeg! Wie is er nu belangrijker, Zaki of uwe zoon?!... Ge zou willen dat Zaki uwe zoon was... In ieder geval moeder, ik wil dat ge hier morgenavond stipt om halfzeven aanwezig zijt... samen met ons vader... Wat?... Ja, dan moet die voor ene keer maar eens een paar uren langer opblijven! Tot morgen!

(Hij haakt in maar kuist direct de hoorn af. Dan gaat de deurbel. Jeroom doet open. Fred staat voor de deur.)

FRED : Dag kleine broer!

JEROOM : Fred?... Hoe ziet gij er uit?!

FRED : Mag ik binnenkomen?

JEROOM : Euh...

FRED : Awel?

JEROOM : Momentje! *(Hij spurt naar de keuken en komt terug met een dweil waarop hij Fred laat plaatsnemen.)*

FRED : Moet ik hier heel de tijd blijven staan?

JEROOM : Momentje! *(Hij haalt de stofzuiger uit de ingebouwde kast en begint de kledij van Fred te stofzuigen.)* Uw armen!

FRED : Hè?

JEROOM : Uw armen naar boven!

(Hij zet de stofzuiger terug in de kast. Fred ploft neer in de zetel.)

FRED : Lang geleden hé broerke?

JEROOM : Twee jaar en drie dagen hé "broer"!

FRED : Ha, gij weet die laatste keer nog!

JEROOM : Uiteraard, ge zijt toen mijnen auto komen lenen.

FRED : Och ja, nu dat ge het zegt!

JEROOM : Hebt ge hem bij?

FRED : Euh... nee.

JEROOM : Wat komt ge dan doen?

FRED : Awel euh... Hoe is 't met de rest van de familie?

JEROOM : Heel goed... Buiten het feit dat ons moeder en ons vader al twee jaar en drie dagen bijna niet kunnen eten omdat hunne lievelingszoon vermist is.

FRED : Ze zijn altijd nogal rap ongerust geweest hé Jeroom... Brave mensen. Ik ben trouwens heel dikwijls van plan geweest om ze eens op te bellen zenne...

JEROOM : Ha ja?

FRED : Ja, maar ik had nooit geen klein geld.

JEROOM : Waar hebt gij eigenlijk al die tijd gezeten zeg?

FRED : In 't Midden Oosten... In de woestijn.

JEROOM : In de woestijn?.. Toch niet met mijnen auto zeker? Die zal er nogal uit zien met al dat zand!

FRED : Ik heb met uwen auto een klein accidentje gehad.

JEROOM : 't Is niet waar hé! Toch niet erg?

FRED : Wel euh... ik was aan 't rijden en ineens kwam er een kameel van rechts enne... boem!

JEROOM : En? Perte totale?... Allez euh... Kameel totale?

FRED : Min of meer.

JEROOM : Ik had het kunnen denken van mijnen auto hé. Als gij vroeger mijne fiets eens leende dan was die ook altijd direct kapot. Wat hadt ge trouwens in dat Midden Oosten te zoeken?

FRED : Ik moest er zijn voor mijn werk.

JEROOM : Werken?... Gij?... Laat me niet lachen! Ge hebt van heel uw leven nog nooit een klopp gedaan! En wat moest ge daar dan doen in die woestijn?... Het zand oprijven?

FRED : Ik moest er alleen maar iets gaan wegbrengen.

JEROOM : Een bakske plat water zeker! En hebt ge daar dan twee jaar over gedaan, alleen maar om iets weg te brengen?

FRED : Euh...

JEROOM : Ha, ik weet het al! Ge hebt daar in Arabië mijnen auto in frut gereden en ge zijt te voet teruggekomen!

FRED : Neenee, ik ben daar nog een tijdje blijven... blijven logeren zullen we maar zeggen.

JEROOM : Blijven logeren...

FRED : Ja... allé...

JEROOM : In een hotel?

FRED : Ja, als ge dat zo kunt noemen. Het was eigenlijk meer een dinges...

JEROOM : Een wat?

FRED : Allé ja... een hotel met traliekes en zo hé...

JEROOM : Een hotel met traliekes?

FRED : En een bewaker hier en daar.

JEROOM : Een bewaker?... Maar... Ge wilt toch niet zeggen dat ge daar... dat ge daar?

FRED : Ja Jeroom, ik heb daar in den bak gezeten.

JEROOM : Ik heb het altijd geweten hé... ik heb het heel de tijd geweten! Ik heb het dikwijls genoeg tegen ons moeder gezegd! Ik zei tegen haar, ik zei moeder... van onze Fred komt niks goeds... Niks!... En waarom hebben ze u daar trouwens in den bak gestoken?

FRED : Awel, voor hetgeen ik daarstraks verteld heb... Voor die kameel.

JEROOM : Hebben ze u daar twee jaar in de bak gestoken omdat ge een kameel omver gereden had?

FRED : Ja, maar dat was wel omdat het een speciale kameel was.

JEROOM : Haja?

FRED : Ja, want euh... Er zat een politieagent op.

JEROOM : En was hij dood?

FRED : Hij kwispelde nog met zijne staart.

JEROOM : Die politieagent?

FRED : Nee, die kameel natuurlijk.

JEROOM : En daar hebt ge dan twee jaar voor vastgezet?

FRED : Juist.

JEROOM : En dan hebben ze u uiteindelijk terug losgelaten...

FRED : Niet helemaal... Ik ben ontsnapt... Een tunnel gegraven...

JEROOM : Een tunnel gegraven?... Helemaal tot hier?... Jongens jongens toch!... En sinds wanneer zijt ge terug in België?

FRED : Sinds verleden week.

JEROOM : Dan gaat ge nu toch wel een beetje normaler gaan leven zeker?

FRED : Da's zeker, ik heb mijn lesje nu wel geleerd... Tenminste...

JEROOM : Wat tenminste?

FRED : Ik zit nog met één klein probleempje.

JEROOM : Ha ja?

FRED : Toen ik terug in België aankwam had ik natuurlijk geen geld meer enne...

JEROOM : Ik hoor u al komen!... Als ge maar weet dat ik...

FRED : Neenee, dat is 't probleem niet...

JEROOM : Ha nee?

FRED : Ik ben naar de bank geweest.

JEROOM : Ha, ge zijt gaan lenen?

FRED : Min of meer toch...

JEROOM : Min of meer...

FRED : Ik dacht... Als ge geld nodig hebt dan is er maar één plaats waar dat ze dat meer dan genoeg hebben en dat is bij de bank.

JEROOM : Ja, dat is logisch.

FRED : Dat vond ik ook, dus ben ik gisteren naar de bank twintig miljoen gaan halen.

JEROOM : Twintig miljoen?

FRED : Ongeveer toch, ik kan het op een paar duizend frank na nu zo direct niet zeggen. Ook al omdat er wat kasbons bij zijn.